

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13722 *Llei 25/2013, de 27 de desembre, d'impuls de la factura electrònica i creació del registre comptable de factures en el sector públic.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

Un dels elements clau per millorar la competitivitat de les empreses consisteix a reduir la morositat de les administracions públiques, ja que això permet reduir les seves necessitats de finançament i evitar els efectes negatius que això genera sobre l'ocupació i la seva pròpia supervivència.

Amb aquest objectiu l'informe de la Comissió per a la reforma de les administracions públiques conté diverses propostes de reformes estructurals per eradicar la morositat de les administracions públiques. Aquesta Llei és una d'aquestes reformes estructurals que impulsa l'ús de la factura electrònica i crea el registre comptable, fet que permet agilitzar els procediments de pagament al proveïdor i proporcionar certesa de les factures pendents de pagament existents.

Aquest control informatitzat i sistematitzat de les factures afavoreix un seguiment rigorós de la morositat a través d'un indicador, el període mitjà de pagaments, que visualitza el volum de deute comercial de les administracions i permet, arribat el cas, aplicar els nous mecanismes que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, en què el control del deute comercial forma part del principi de sostenibilitat financera.

Per enfortir aquesta protecció necessària del proveïdor es facilita la seva relació amb les administracions públiques afavorint l'ús de la factura electrònica i la seva gestió i tramitació telemàtica, en línia amb l'«Agenda Digital per a Europa», una de les iniciatives que la Comissió Europea està impulsant en el marc de l'estratègia «Europa 2020». Així mateix, aquesta protecció es veu reforçada amb un millor control comptable de les factures rebudes per les administracions, la qual cosa permet no només fer un millor seguiment del compliment dels compromisos de pagament de les administracions públiques, sinó també un millor control de la despesa pública i del dèficit, la qual cosa ha de generar més confiança en els comptes públics.

Per assolir aquests fins, aquesta Llei inclou mesures dirigides a millorar la protecció dels proveïdors, com ara l'establiment de l'obligació de presentació en un registre administratiu de les factures expedides pels serveis que prestin o els béns que lliurin a una administració pública en el marc de qualsevol relació jurídica; l'impuls de l'ús de la factura electrònica en el sector públic, amb caràcter obligatori per a determinats subjectes a partir del quinze de gener de 2015; la creació obligatòria per a cadascuna de les administracions públiques, estatal, autonòmica i local, de punts generals d'entrada de factures electròniques perquè els proveïdors puguin presentar-les i arribin electrònicament a l'òrgan administratiu al qual correspongui la seva tramitació i a l'oficina comptable competent. D'aquesta manera hi hauria un punt general d'entrada de factures electròniques per cada nivell administratiu, en total tres, llevat que les comunitats autònomes o les entitats locals, en aplicació del principi d'eficiència, s'adhereixin al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat.

Finalment, s'aposta a més per l'impuls de la facturació electrònica també en el sector privat, a través de la modificació de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, exigible a partir del quinze de gener de 2015.

Juntament amb les mesures adoptades per protegir el proveïdor i amb l'objectiu de seguir avançant en un millor control de la despesa pública, aquesta Llei també posa en marxa unes mesures dirigides a les administracions públiques com la creació d'un registre comptable de factures gestionat per l'òrgan o la unitat que tingui atribuïda la funció comptable; la regulació d'un nou procediment de tramitació de factures, que entra en vigor a partir de l'1 de gener de 2014, que ha de millorar-ne el seguiment, i l'enfortiment dels òrgans de control intern en atorgar-los la facultat de poder accedir a la documentació comptable en qualsevol moment.

Aquesta Llei consta d'un total de 13 articles, agrupats en cinc capítols, sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i vuit disposicions finals.

El capítol I concreta l'objecte de la Llei i el seu àmbit d'aplicació subjectiu. La Llei s'aplica a les factures emeses pel lliurament de béns o la prestació de serveis a les administracions públiques, entenent per tals els ens, els organismes i les entitats a què es refereix l'article 3.2 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

El capítol II estableix l'obligació de presentació de les factures en un registre administratiu.

El capítol III es refereix a l'ús de la factura electrònica en el sector públic, i estableix el format que ha de tenir. Així mateix, es crea el denominat punt general d'entrada de factures electròniques, del qual han de disposar cadascuna de les administracions, amb possibilitat de subscriure convenis o adherir-se al punt ja implementat per l'Administració General de l'Estat per compartir-ne l'ús i que no sigui necessari que cada administració inverteixi recursos a desenvolupar el seu propi punt general d'entrada de factures electròniques. A aquests efectes es regulen les característiques mínimes que han de reunir aquests punts.

El capítol IV regula la creació del registre comptable de factures, un nou procediment per a la tramitació de factures i les actuacions corresponents a l'òrgan competent en matèria de comptabilitat.

El capítol V recull els efectes de la recepció de la factura, les facultats i les obligacions dels òrgans de control intern i la col·laboració amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, cinquena i sisena regulen respectivament el règim, als efectes d'aquesta Llei, dels òrgans constitucionals de l'Estat i dels òrgans legislatius i de control autonòmics, el format de la factura i la signatura electrònica, el format de la factura electrònica i els seus efectes tributaris, l'intercanvi d'informació sobre deutors de les administracions, l'adhesió al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat i la publicitat de la creació dels punts generals d'entrada de factures electròniques i el registre comptable de factures.

La disposició transitòria primera preveu la no-aplicació del que disposa la Llei a les factures ja expedides en el moment de la seva entrada en vigor. No obstant això, els proveïdors que així ho considerin també poden presentar davant d'un registre administratiu les factures expedides abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Les disposicions transitòries segona i tercera preveuen la signatura de les factures electròniques mentre no es desplegui el contingut del segell electrònic avançat i la intermediació entre el punt general d'entrada de factures i els òrgans administratius als quals correspongui la tramitació, fins que no estiguin disponibles els registres comptables de factures respectivament.

La disposició derogatòria deroga totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa la Llei.

La disposició final primera es refereix a la modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

La disposició final segona recull la modificació de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació per establir l'obligatorietat de la facturació electrònica a determinades empreses i particulars que acceptin rebre-les o que les hagin sol·licitat expressament, així com l'eficàcia executiva de la factura electrònica.

La disposició final tercera es refereix a la modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

La disposició final quarta es refereix a una modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

La disposició final cinquena determina el caràcter bàsic de la Llei i invoca els articles 149.1.6a, 149.1.8a, 149.1.13a, 149.1.14a i 149.1.18a de la Constitució espanyola com a títols competencials a l'empara dels quals es dicta la Llei.

Les disposicions finals sisena, setena i vuitena es refereixen respectivament al desplegament reglamentari d'aquesta Llei, l'habilitació normativa i la seva entrada en vigor als vint dies de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat, tret de l'article 4, que entra en vigor el 15 de gener de 2015, i l'article 9 i la disposició final primera, que entren en vigor l'1 de gener de 2014.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquesta Llei impulsar l'ús de la factura electrònica, crear el registre comptable de factures, regular el procediment per a la seva tramitació en les administracions públiques i les actuacions de seguiment pels òrgans competents.

Article 2. *Àmbit d'aplicació subjectiu.*

1. El que preveu aquesta Llei és aplicable a les factures emeses en el marc de les relacions jurídiques entre proveïdors de béns i serveis i les administracions públiques.

2. Als efectes del que preveu aquesta Llei tenen la consideració d'administracions públiques els ens, els organismes i les entitats a què es refereix l'article 3.2 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, així com les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, en l'exercici de la seva funció col·laboradora en la gestió de la Seguretat Social.

CAPÍTOL II

Obligació de presentació de factures davant les administracions públiques

Article 3. *Obligació de presentació de factures en el registre.*

El proveïdor que hagi expedit la factura pels serveis prestats o béns lliurats a qualsevol administració pública, té l'obligació, als efectes del que disposa aquesta Llei, de presentar-la davant d'un registre administratiu, en els termes que preveu l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en el termini de trenta dies des de la data de lliurament efectiu de les mercaderies o la prestació de serveis. Mentre no es compleixin els requisits de temps i forma de presentació que estableix aquesta Llei no s'entén complerta aquesta obligació de presentació de factures en el registre.

CAPÍTOL III

Factura electrònica a les administracions públiques

Article 4. Ús de la factura electrònica en el sector públic.

Tots els proveïdors que hagin lliurat béns o prestat serveis a l'Administració Pública poden expedir i remetre factura electrònica. En tot cas, estan obligades a l'ús de la factura electrònica i a la seva presentació a través del punt general d'entrada que correspongui les entitats següents:

- a) societats anònimes;
- b) societats de responsabilitat limitada;
- c) persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica que no tinguin nacionalitat espanyola;
- d) establiments permanents i sucursals d'entitats no residents en territori espanyol en els termes que estableix la normativa tributària;
- e) unions temporals d'empreses;
- f) agrupació d'interès econòmic, agrupació d'interès econòmic europea, fons de pensions, fons de capital de risc, fons d'inversions, fons d'utilització d'actius, fons de regularització del mercat hipotecari, fons de titulització hipotecària o fons de garantia d'inversions.

No obstant això, les administracions públiques poden excloure reglamentàriament d'aquesta obligació de facturació electrònica les factures l'import de les quals sigui de fins a 5.000 euros i les emeses pels proveïdors als serveis a l'exterior de les administracions públiques fins que aquestes factures puguin satisfer els requeriments per a la seva presentació a través del Punt general d'entrada de factures electròniques, d'acord amb la valoració del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, i els serveis a l'exterior disposin dels mitjans i els sistemes apropiats per a la seva recepció en els serveis esmentats.

Article 5. *Format de les factures electròniques i la seva signatura electrònica.*

Als efectes del que preveu aquesta Llei:

1. Les factures electròniques que es remetin a les administracions públiques han de tenir un format estructurat i estar signades amb signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut, d'acord amb el que disposa l'article 10.1 a) del Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Per ordre de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, a proposta conjunta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, s'ha de determinar el format estructurat de la factura electrònica, escoltat el comitè sectorial d'Administració electrònica.

2. També s'admet el segell electrònic avançat basat en un certificat reconegut que reuneixi els requisits següents:

- a) El certificat ha d'identificar la persona jurídica o entitat sense personalitat jurídica que segelli la factura electrònica, a través de la seva denominació o raó social i el seu número d'identificació fiscal.
- b) La sol·licitud del segell electrònic avançat es pot formular bé mitjançant compareixença presencial d'una persona física que acrediti la seva representació, bé per mitjans electrònics mitjançant el DNI electrònic i la remissió dels documents que acreditin el seu poder de representació en format paper o electrònic.

El segell electrònic és el conjunt de dades en forma electrònica, consignades o associades amb factures electròniques, que poden ser utilitzades per persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica per garantir l'origen i la integritat del seu contingut.

Article 6. *Punt general d'entrada de factures electròniques.*

1. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, han de disposar d'un punt general d'entrada de factures electròniques a través del qual s'han de rebre totes les factures electròniques que corresponguin a entitats, ens i organismes vinculats o que en depenen.

No obstant això, les entitats locals es poden adherir a la utilització del punt general d'entrada de factures electròniques que proporcioni la seva diputació, comunitat autònoma o l'Estat.

Així mateix, les comunitats autònomes es poden adherir a la utilització del punt general d'entrada de factures electròniques que proporcioni l'Estat.

2. El punt general d'entrada de factures electròniques d'una administració ha de proporcionar una solució d'intermediació entre qui presenta la factura i l'oficina comptable competent per al seu registre.

3. El punt general d'entrada de factures electròniques ha de permetre l'enviament de factures electròniques en el format que es determina en aquesta Llei. El proveïdor o qui hagi presentat la factura ha de poder consultar l'estat de la tramitació de la factura.

4. Totes les factures electròniques presentades a través del punt general d'entrada de factures electròniques han de produir una entrada automàtica en un registre electrònic de l'administració pública gestora de l'esmentat punt general d'entrada de factures electròniques, el qual ha de proporcionar un justificant de recepció electrònic amb acreditació de la data i l'hora de presentació.

5. El punt general d'entrada de factures electròniques ha de proporcionar un servei automàtic de posada a disposició o de remissió electrònica d'aquestes a les oficines comptables competents per al seu registre.

6. La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques i la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses han de determinar conjuntament les condicions tècniques normalitzades del punt general d'entrada de factures electròniques.

Article 7. *Arxiu i custòdia de la informació.*

1. La responsabilitat de l'arxiu i la custòdia de les factures electròniques correspon a l'òrgan administratiu destinatari d'aquestes, sense perjudici que pugui optar per la utilització del corresponent punt general d'entrada de factures electròniques com a mitjà d'arxiu i custòdia de les factures si s'hi adhereix.

2. Quan el punt general d'entrada de factures electròniques sigui utilitzat per a arxiu i custòdia de les factures electròniques, la seva informació no pot ser utilitzada per a l'explotació o la cessió de la informació, excepte per al mateix òrgan administratiu al qual correspongui la factura. Això s'entén sense perjudici de les obligacions que es puguin derivar de la normativa tributària.

CAPÍTOL IV

Registre comptable de factures i procediment de tramitació a les administracions públiques

Article 8. *Creació del registre comptable de factures.*

1. Cadascun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de disposar d'un registre comptable de factures que en faciliti el seguiment, la gestió del qual correspon a l'òrgan o unitat administrativa que tingui atribuïda la funció de comptabilitat.

2. L'esmentat registre comptable de factures ha d'estar interrelacionat o integrat amb el sistema d'informació comptable.

Article 9. *Procediment per a la tramitació de factures.*

1. El registre administratiu en què es rebí la factura l'ha de remetre immediatament a l'oficina comptable competent per a l'anotació en el registre comptable de la factura.

Les factures electròniques presentades en el corresponent punt general d'entrada de factures electròniques s'han de posar a disposició o remetre electrònicament, mitjançant un servei automàtic proporcionat pel punt esmentat, al registre comptable de factures que correspongui en funció de l'oficina comptable que figura a la factura. A la factura s'hi han d'identificar els òrgans administratius als quals vagi adreçada de conformitat amb la disposició addicional trenta-tresena del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

No obstant això, l'Estat, les comunitats autònomes i els municipis de Madrid i Barcelona, poden excloure reglamentàriament d'aquesta obligació d'anotació en el registre comptable les factures l'import de les quals sigui de fins a 5.000 euros, així com les factures emeses pels proveïdors als serveis a l'exterior de qualsevol administració pública fins que aquestes factures puguin satisfer els requeriments per a la seva presentació a través del Punt general d'entrada de factures electròniques, d'acord amb la valoració del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, i els serveis a l'exterior disposin dels mitjans i els sistemes apropiats per a la seva recepció en els serveis esmentats.

2. L'anotació de la factura en el registre comptable de factures dóna lloc a l'assignació del corresponent codi d'identificació d'aquesta factura en l'esmentat registre comptable. En el cas de les factures electròniques el codi esmentat s'ha de comunicar al Punt general d'entrada de factures electròniques.

3. L'òrgan o la unitat administrativa que tingui atribuïda la funció de comptabilitat l'ha de remetre o posar a disposició de l'òrgan competent per tramitar, si és procedent, el procediment de conformitat amb el lliurament del bé o la prestació del servei realitzada per qui va expedir la factura i procedir a la resta d'actuacions relatives a l'expedient de reconeixement de l'obligació, inclosa, si s'escau, la remissió a l'òrgan de control competent als efectes de la preceptiva intervenció prèvia.

4. Una vegada reconeguda l'obligació per l'òrgan competent que correspongui, la tramitació comptable de la proposta o ordre de pagament identifica la factura o factures que són objecte de la proposta, mitjançant els corresponents codis d'identificació assignats en el registre comptable de factures.

Article 10. *Actuacions de l'òrgan competent en matèria de comptabilitat.*

Els òrgans o les unitats administratives que tinguin atribuïda la funció de comptabilitat en les administracions públiques:

1. Han d'efectuar requeriments periòdics d'actuació respecte a les factures pendents de reconeixement d'obligació, que s'han d'adreçar als òrgans competents.

2. Han d'elaborar un informe trimestral amb la relació de les factures respecte a les quals hagin transcorregut més de tres mesos des que van ser anotades i no s'hagi efectuat el reconeixement de l'obligació pels òrgans competents. Aquest informe s'ha de remetre dins dels quinze dies següents a cada trimestre natural de l'any a l'òrgan de control intern.

CAPÍTOL V

Efectes de la recepció de la factura, facultats dels òrgans de control i col·laboració amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària

Article 11. *Efectes de la recepció de la factura en el punt general d'entrada de factures electròniques i anotació en el registre comptable de factures.*

La recepció de la factura en el punt general d'entrada de factures electròniques i la seva anotació en el registre comptable de factures té únicament els efectes que d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es derivin de la seva presentació en un registre administratiu.

Article 12. *Facultats i obligacions dels òrgans de control intern.*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat i els òrgans de control equivalents en els àmbits autonòmic i local han de tenir accés a la documentació justificativa, a la informació que consti en el registre comptable de factures, i a la comptabilitat en qualsevol moment.

2. Anualment, l'òrgan de control intern ha d'elaborar un informe en què ha d'avaluar el compliment de la normativa en matèria de morositat. En el cas de les entitats locals, aquest informe s'ha d'elevat al Ple.

Article 13. *Col·laboració amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Els registres comptables de factures han de remetre a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per via telemàtica, la informació sobre les factures rebudes, per assegurar el compliment de les obligacions tributàries i de facturació el control de les quals li correspongui. S'habilita el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques per determinar el contingut de la informació indicada així com el procediment i la periodicitat de la seva remissió.

Disposició addicional primera. *Règim dels òrgans constitucionals de l'Estat i dels òrgans legislatius i de control autonòmics.*

Els òrgans competents del Congrés dels Diputats, del Senat, del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes, del Defensor del Poble, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble han d'adaptar la seva actuació a les normes que estableix aquesta Llei per a les administracions públiques.

Disposició addicional segona. *Format de la factura i signatura electrònica.*

Mentre no s'aprovi l'ordre ministerial que preveu l'article 5, les factures electròniques que es remetin a les administracions públiques s'han d'ajustar al format estructurat de la factura electrònica Facturae, versió 3.2, i de signatura electrònica d'acord amb l'especificació XMLAdvanced Electronic Signatures (XAeS).

Disposició addicional tercera. *Format de la factura electrònica i els seus efectes tributaris.*

La factura electrònica que preveu aquesta Llei i la seva normativa de desplegament és vàlida i té els mateixos efectes tributaris que la factura en suport paper. En particular, pot ser utilitzada com a justificant a l'efecte de permetre la deduïbilitat de l'operació de conformitat amb la normativa de cada tribut i el que disposa l'article 106 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició addicional quarta. *Intercanvi d'informació.*

L'Agència Estatal d'Administració Tributària, els òrgans de recaptació de les comunitats autònomes i entitats locals, la Tresoreria General de la Seguretat Social i els òrgans pagadors de les administracions públiques, incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, han d'intercanviar la informació sobre deutors de les administracions i els pagaments a aquests amb l'objectiu de dur a terme les actuacions d'embargament o compensació que siguin procedents.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de crear i administrar la plataforma informàtica per al desenvolupament dels intercanvis d'informació i les actuacions de gestió recaptatòria que preveu aquesta disposició.

Disposició addicional cinquena. *Adhesió al Punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat.*

1. En compliment de l'obligació d'establir un punt general d'entrada de factures electròniques que assenyalava l'article 6 d'aquesta Llei, les comunitats autònomes i les entitats locals es poden adherir al punt general d'entrada de factures electròniques establert per l'Administració General de l'Estat, que els ha de proporcionar les funcionalitats previstes per a aquest punt respecte de les factures electròniques dels proveïdors.

2. L'adhesió al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat s'ha de fer per mitjans telemàtics a través del portal electrònic establert a aquest efecte en el punt esmentat per la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Aquest acte d'adhesió, subscrit amb signatura electrònica avançada per l'òrgan competent de la comunitat autònoma o entitat local de què es tracti, ha de deixar constància de la voluntat de l'esmentada comunitat o entitat d'adherir-se al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat i d'acceptar en la seva integritat les condicions d'ús de la plataforma, determinades per la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. Els desenvolupaments tècnics que, si s'escau, hagin d'implantar les comunitats autònomes i les entitats locals per integrar i fer compatibles els seus sistemes informàtics amb el punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat s'han de finançar amb càrrec als pressupostos de cada comunitat autònoma o entitat local.

5. L'adhesió de les comunitats autònomes o entitats locals al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat és voluntària, si bé la no-adhesió s'ha de justificar en termes d'eficiència de conformitat amb l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

L'adhesió al punt general d'entrada de factures electròniques de l'Administració General de l'Estat pot comportar la repercussió dels costos econòmics que es generin.

Disposició addicional sisena. *Publicitat dels punts generals d'entrada de factures electròniques i dels registres comptables.*

S'ha de donar publicitat a la creació dels punts generals d'entrada de factures electròniques i dels registres comptables.

Disposició transitòria primera. *Obligació de presentació de la factura en un registre administratiu.*

Les obligacions que preveu aquesta Llei no són aplicables a les factures ja expedides en el moment de la seva entrada en vigor.

No obstant això, el proveïdor que hagi expedit la factura pels serveis prestats o béns lliurats a qualsevol administració pública abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei pot presentar-la davant d'un registre administratiu, en els termes que preveu l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició transitòria segona. *Signatura de les factures electròniques.*

Mentre no es desplegui el contingut del segell electrònic avançat basat en un certificat electrònic reconegut, les factures electròniques que es presentin davant les administracions públiques poden garantir la seva autenticitat i integritat mitjançant un certificat que sigui vàlid a la plataforma de validació de certificats electrònics @firma del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Disposició transitòria tercera. *Intermediació entre el punt general d'entrada de factures i l'oficina comptable competent.*

Mentre no estigui disponible el registre comptable de factures, el punt general d'entrada de factures electròniques ha de proporcionar una solució d'intermediació, bé a través d'un servei automàtic de posada a disposició o bé a través de la seva remissió electrònica, entre qui presenta la factura i l'òrgan administratiu al qual correspongui la tramitació.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei. En particular, queda derogat l'article 5 de la Llei 15/2010, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, que queda redactat de la manera següent:

«4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'estableix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori a les comunitats autònomes següents:

Comunitat Autònoma d'Andalusia.
Comunitat Autònoma d'Aragó.
Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries.
Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
Comunitat Autònoma de Canàries
Comunitat Autònoma de Castella-La Manxa.
Comunitat de Castella i Lleó.
Comunitat Autònoma de Catalunya.
Comunitat Autònoma de Galícia.
Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.
Comunitat Valenciana».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació.*

La Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, queda modificada de la manera següent:

U. S'inclou un nou article 2 bis amb la redacció següent:

«Article 2 bis. *Factura electrònica en el sector privat.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei:

1. Les empreses prestadores dels serveis a què al·ludeix l'article 2.2, han d'expedir i remetre factures electròniques en les seves relacions amb empreses i particulars que acceptin rebre-les o que les hagin sol·licitat expressament. Aquest deure és independent de la mida de la seva plantilla o del seu volum anual d'operacions.

No obstant això, les agències de viatge, els serveis de transport i les activitats de comerç al detall només estan obligats a emetre factures electròniques en els termes que preveu el paràgraf anterior quan la contractació s'hagi portat a terme per mitjans electrònics.

Les obligacions que preveu aquest article no són exigibles fins al 15 de gener de 2015.

2. El Govern pot ampliar l'àmbit d'aplicació d'aquest article a empreses o entitats que no prestin al públic en general serveis d'especial transcendència econòmica en els casos en què es consideri que han de tenir una interlocució telemàtica amb els seus clients o usuaris, per la naturalesa dels serveis que presten, i emetin un nombre elevat de factures.

3. Les factures electròniques han de complir, en tot cas, el que disposa la normativa específica sobre facturació.

4. Les empreses prestadores de serveis han de facilitar accés als programes necessaris perquè els usuaris puguin llegir, copiar, descarregar i imprimir la factura electrònica de manera gratuïta sense haver d'acudir a altres fonts per proveir-se de les aplicacions necessàries per a això.

Han d'habilitar procediments senzills i gratuïts perquè els usuaris puguin revocar el consentiment donat a la recepció de factures electròniques en qualsevol moment.

5. El període durant el qual el client pot consultar les seves factures per mitjans electrònics que estableix l'article 2.1 b) no s'altera perquè aquell hagi resolt el seu contracte amb l'empresa o revocat el seu consentiment per rebre factures electròniques. Tampoc caduca per aquesta causa el seu dret a accedir a les factures emeses amb anterioritat.

6. Les empreses que, tot i estar-hi obligades, no ofereixin als usuaris la possibilitat de rebre factures electròniques o no permetin l'accés de les persones que han deixat de ser clients, a les seves factures, han de ser sancionades amb advertència o una multa de fins a 10.000 euros. La sanció es determina i gradua de conformitat amb els criteris que estableix l'article 33 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

Es pot imposar una sanció idèntica a les empreses que prestin serveis al públic en general d'especial transcendència econòmica que no compleixin les altres obligacions que preveu l'article 2.1.

És competent per imposar aquesta sanció el secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.»

Dos. S'inclou un nou article 2 ter amb la redacció següent:

«Article 2 ter. *Eficàcia executiva de la factura electrònica.*

1. La factura electrònica es pot pagar mitjançant deute domiciliat si s'inclou en la corresponent extensió l'identificador de compte de pagament del deutor i, en un annex, el document que acrediti el consentiment del deutor a què es refereix la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

2. Les factures electròniques comporten execució si les parts ho acorden expressament. En aquest cas, el seu caràcter de títol executiu ha de figurar a la factura i l'acord signat entre les parts pel qual el deutor accepti dotar d'eficàcia executiva cada factura, en un annex. En l'acord esmentat s'ha de fer referència a la relació subjacent que hagi originat l'emissió de la factura.

La falta de pagament de la factura que reuneixi aquests requisits, acreditada fefaentment o, si s'escau, mitjançant l'oportuna declaració emesa per l'entitat domiciliària, faculta el creditor per instar-ne el pagament mitjançant l'exercici d'una acció executiva de les que preveu l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

3. En les relacions amb consumidors i usuaris, la factura electrònica no pot tenir eficàcia executiva.

4. El que disposa aquest article no és aplicable al pagament de les factures que tinguin per destinataris els òrgans, els organismes i les entitats integrants del sector públic.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

U. Se suprimeix la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

Dos. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 41 del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 65 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Exigència i efectes de la classificació.*

1. La classificació dels empresaris com a contractistes d'obres o com a contractistes de serveis de les administracions públiques és exigible i produeix efectes per a l'acreditació de la seva solvència per contractar en els casos i els termes següents:

a) Per als contractes d'obres el valor estimat dels quals sigui igual o superior a 500.000 euros és requisit indispensable que l'empresari estigui degudament classificat com a contractista d'obres de les administracions públiques. Per a aquests contractes, la classificació de l'empresari en el grup o subgrup que correspongui en funció de l'objecte del contracte, amb categoria igual o superior a l'exigida per al contracte, acredita les seves condicions de solvència per contractar.

Per als contractes d'obres el valor estimat dels quals sigui inferior a 500.000 euros la classificació de l'empresari en el grup o subgrup que correspongui en funció de l'objecte del contracte acredita la seva solvència econòmica i financera i solvència tècnica per contractar. En aquests casos, l'empresari pot acreditar la seva solvència indistintament mitjançant la seva classificació com a contractista d'obres en el grup o subgrup de classificació corresponent al contracte o bé acreditant el compliment dels requisits específics de solvència exigits a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i detallats en els plecs del contracte. A falta d'aquests, l'acreditació de la solvència s'ha d'efectuar amb els requisits i pels mitjans que reglamentàriament s'estableixin en funció de la naturalesa, l'objecte i el valor estimat del contracte, mitjans i requisits que tenen caràcter supletori respecte dels que si s'escau figurin en els plecs.

b) Per als contractes de serveis no és exigible la classificació de l'empresari. A l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte s'han d'establir els criteris i els requisits mínims de solvència econòmica i financera i de solvència tècnica o professional tant en els termes que estableixen els articles 75 i 78 de la Llei com en termes de grup o subgrup de classificació i de categoria mínima exigible, sempre que l'objecte del contracte estigui inclòs en l'àmbit de classificació d'algun dels grups o subgrups de classificació vigents, atenent per a això el codi CPV del contracte. En aquests casos, l'empresari pot acreditar la seva solvència indistintament mitjançant la seva classificació en el grup o subgrup de classificació corresponent al contracte o bé acreditant el compliment dels requisits específics de solvència exigits a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i detallats en els plecs del contracte. A falta d'aquests, l'acreditació de la solvència s'ha d'efectuar amb els requisits i pels mitjans que reglamentàriament s'estableixin en funció de la naturalesa, l'objecte i el valor estimat del contracte, mitjans i requisits que tenen caràcter supletori respecte dels que si s'escau figurin en els plecs.

c) La classificació no és exigible ni aplicable per als altres tipus de contractes. Per a aquests contractes, els requisits específics de solvència exigits s'han d'indicar a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i s'han de detallar en els plecs del contracte. Reglamentàriament es poden establir els mitjans i els requisits que, a falta dels que estableixen els plecs, i atenent la naturalesa, l'objecte i el valor estimat del contracte acreditin la solvència per poder executar aquests contractes.»

Quatre. Es modifiquen els articles 75 al 78 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, que queden redactats de la manera següent:

«Article 75. *Acreditació de la solvència econòmica i financera.*

1. La solvència econòmica i financera de l'empresari s'ha d'acreditar per un o diversos dels mitjans següents, a elecció de l'òrgan de contractació:

a) Volum anual de negocis, o bé volum anual de negocis en l'àmbit a què es refereixi el contracte, per un import igual o superior a l'exigit a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte o, si no n'hi ha, a l'establert reglamentàriament.

b) En els casos en què sigui apropiat, justificant de l'existència d'una assegurança d'indemnització per riscos professionals per un import igual o superior a l'exigit a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte o, si no n'hi ha, a l'establert reglamentàriament.

c) Patrimoni net, o bé ràtio entre actius i passius, al tancament de l'últim exercici econòmic per al qual estigui vençuda l'obligació d'aprovació de comptes anuals per un import igual o superior a l'exigit a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte o, si no n'hi ha, a l'establert reglamentàriament.

2. L'acreditació documental de la suficiència de la solvència econòmica i financera de l'empresari s'ha d'efectuar mitjançant l'aportació dels certificats i documents que per a cada cas es determinin reglamentàriament. En tot cas, la inscripció en el Registre oficial de licitadors i empreses classificades de les administracions públiques acredita enfront de tots els òrgans de contractació del sector públic, segons el que hi ha reflectit i llevat que hi hagi una prova en contra, les condicions de solvència econòmica i financera de l'empresari.

3. A l'anunci de licitació o invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte s'han d'especificar els mitjans, d'entre els que recull aquest article, admesos per acreditar la solvència econòmica i financera dels empresaris que optin a l'adjudicació del contracte, amb indicació expressa de l'import mínim, expressat en euros, de cadascun d'aquests. Sinó, l'acreditació de la solvència econòmica i financera s'ha d'efectuar segons el que disposa a aquests efectes l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei.

Article 76. *Solvència tècnica en els contractes d'obres.*

1. En els contractes d'obres, la solvència tècnica de l'empresari s'ha d'acreditar per un o diversos dels mitjans següents, a elecció de l'òrgan de contractació:

a) Relació de les obres executades en el curs dels deu últims anys, avalada per certificats de bona execució per a les obres més importants; aquests certificats han d'indicar l'import, les dates i el lloc d'execució de les obres i s'ha de precisar si es van realitzar segons les regles per les quals es regeix la professió i es van portar normalment a bon terme; si s'escau, els esmentats certificats han de ser comunicats directament a l'òrgan de contractació per l'autoritat competent.

A aquests efectes, les obres executades per una societat estrangera filial del contractista d'obres tenen la mateixa consideració que les directament executades pel mateix contractista, sempre que aquest últim en tingui el control directament o indirectament en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç. Quan es tracti d'obres executades per una societat estrangera participada pel contractista sense que es compleixi la condició esmentada, només es reconeix com a experiència atribuïble al contractista l'obra executada per la societat participada en la proporció de la participació d'aquell en el capital social d'aquesta.

b) Declaració que indiqui els tècnics o les unitats tècniques, integrades o no a l'empresa, dels quals disposa aquesta per a l'execució de les obres, especialment els responsables del control de qualitat, acompanyada dels documents acreditatius corresponents.

c) Títols acadèmics i professionals de l'empresari i dels directius de l'empresa i, en particular, del responsable o responsables de les obres.

d) En els casos adequats, indicació de les mesures de gestió mediambiental que l'empresari pot aplicar en executar el contracte.

e) Declaració sobre la plantilla mitjana anual de l'empresa i la importància del seu personal directiu durant els tres últims anys, acompanyada de la documentació justificativa corresponent.

f) Declaració que indiqui la maquinària, el material i l'equip tècnic del qual es disposa per a l'execució de les obres, a la qual s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa pertinent.

2. A l'anunci de licitació o invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte s'han d'especificar els mitjans, d'entre els que recull aquest article, admesos per a l'acreditació de la solvència tècnica dels empresaris que optin a l'adjudicació del contracte, amb indicació expressa, si s'escau, dels valors mínims exigits per a cadascun d'aquests. Sinó, l'acreditació de la solvència tècnica s'ha d'efectuar segons el que disposa a aquests efectes l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei.

Article 77. *Solvència tècnica en els contractes de subministrament.*

1. En els contractes de subministrament la solvència tècnica dels empresaris s'ha d'acreditar per un o diversos dels mitjans següents, a elecció de l'òrgan de contractació:

a) Relació dels principals subministraments efectuats durant els cinc últims anys, indicant-ne l'import, les dates i el destinatari públic o privat d'aquests. Els subministraments efectuats s'han d'acreditar mitjançant certificats expedits o visats per l'òrgan competent, quan el destinatari sigui una entitat del sector públic o quan el destinatari sigui un comprador privat, mitjançant un certificat expedit per aquest o, si manca aquest certificat, mitjançant una declaració de l'empresari.

b) Indicació del personal tècnic o unitats tècniques, integrades o no a l'empresa, dels quals es disposa per a l'execució del contracte, especialment els encarregats del control de qualitat.

c) Descripció de les instal·lacions tècniques, de les mesures utilitzades per garantir la qualitat i dels mitjans d'estudi i recerca de l'empresa.

d) Control efectuat per l'entitat del sector públic contractant o, en nom seu, per un organisme oficial competent de l'Estat en el qual l'empresari està establert, sempre que hi hagi acord de l'organisme esmentat, quan els productes a subministrar siguin complexos o quan, excepcionalment, hagin de respondre a un fi particular. Aquest control ha de versar sobre la capacitat de producció de l'empresari i, si és necessari, sobre els mitjans d'estudi i recerca de què disposa, així com sobre les mesures utilitzades per controlar la qualitat.

e) Mostres, descripcions i fotografies dels productes a subministrar, l'autenticitat de les quals es pugui certificar a petició de l'entitat del sector públic contractant.

f) Certificats expedits pels instituts o serveis oficials encarregats del control de qualitat, de competència reconeguda, que acreditin la conformitat de productes perfectament detallada mitjançant referències a determinades especificacions o normes.

2. En els contractes de subministrament que requereixin obres de col·locació o instal·lació, la prestació de serveis o l'execució d'obres, la capacitat dels operadors econòmics per prestar els esmentats serveis o executar la instal·lació o

les obres es pot avaluar tenint en compte especialment els seus coneixements tècnics, eficàcia, experiència i fiabilitat.

3. A l'anunci de licitació o invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte s'han d'especificar els mitjans, d'entre els que recull aquest article, admesos per acreditar la solvència tècnica dels empresaris que optin a l'adjudicació del contracte, amb indicació expressa, si s'escau, dels valors mínims exigits per a cadascun d'aquests i, si s'escau, de les normes o especificacions tècniques respecte de les quals s'acredita la conformitat dels productes. Sinó, l'acreditació de la solvència tècnica s'ha d'efectuar segons el que disposa a aquests efectes l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei.

Article 78. Solvència tècnica o professional en els contractes de serveis.

1. En els contractes de serveis, la solvència tècnica o professional dels empresaris s'ha d'apreciar tenint en compte els seus coneixements tècnics, eficàcia, experiència i fiabilitat, cosa que s'ha d'acreditar, segons l'objecte del contracte, per un o diversos dels mitjans següents, a elecció de l'òrgan de contractació:

a) Una relació dels principals serveis o treballs realitzats en els últims cinc anys que inclogui import, dates i el destinatari, públic o privat, d'aquests. Els serveis o treballs efectuats s'han d'acreditar mitjançant certificats expedits o visats per l'òrgan competent, quan el destinatari sigui una entitat del sector públic; quan el destinatari sigui un subjecte privat, mitjançant un certificat expedit per aquest o, si manca aquest certificat, mitjançant una declaració de l'empresari; si s'escau, aquests certificats han de ser comunicats directament a l'òrgan de contractació per l'autoritat competent.

b) Indicació del personal tècnic o de les unitats tècniques, integrades o no a l'empresa, participants en el contracte, especialment els encarregats del control de qualitat.

c) Descripció de les instal·lacions tècniques, de les mesures utilitzades per l'empresari per garantir la qualitat i dels mitjans d'estudi i recerca de l'empresa.

d) Quan es tracti de serveis o treballs complexos o quan, excepcionalment, hagin de respondre a un fi especial, un control efectuat per l'òrgan de contractació o, en nom d'aquest, per un organisme oficial o homologat competent de l'Estat en què estigui establert l'empresari, sempre que hi hagi acord de l'organisme esmentat. El control ha de versar sobre la capacitat tècnica de l'empresari i, si és necessari, sobre els mitjans d'estudi i de recerca de què disposa i sobre les mesures de control de la qualitat.

e) Les titulacions acadèmiques i professionals de l'empresari i del personal directiu de l'empresa i, en particular, del personal responsable de l'execució del contracte.

f) En els casos adequats, indicació de les mesures de gestió mediambiental que l'empresari pot aplicar en executar el contracte.

g) Declaració sobre la plantilla mitjana anual de l'empresa i la importància del seu personal directiu durant els tres últims anys, acompanyada de la documentació justificativa corresponent.

h) Declaració que indiqui la maquinària, material i equip tècnic de què es disposa per a l'execució dels treballs o prestacions, a la qual s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa pertinent.

i) Indicació de la part del contracte que l'empresari té eventualment el propòsit de subcontractar.

2. A l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs del contracte s'han d'especificar els mitjans, d'entre els que recull aquest article, admesos per acreditar la solvència tècnica dels empresaris que optin a l'adjudicació del contracte, amb indicació expressa, si s'escau, dels valors mínims

exigits per a cadascun d'aquests, i en els casos en què sigui aplicable, amb especificació de les titulacions acadèmiques o professionals, dels mitjans d'estudi i recerca, dels controls de qualitat, dels certificats de capacitat tècnica, de la maquinària, equips i instal·lacions, i dels certificats de gestió mediambiental exigits. Sinó, l'acreditació de la solvència tècnica o professional s'ha d'efectuar segons el que disposa a aquests efectes l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei.»

Cinc. S'introdueix un nou article 79 bis en el text refós de la Llei de contractes del sector públic, amb la redacció següent:

«Article 79 bis. *Concreció dels requisits i els criteris de solvència.*

La concreció dels requisits mínims de solvència econòmica i financera i de solvència tècnica o professional exigits per a un contracte, així com dels mitjans admesos per a la seva acreditació, l'ha de determinar l'òrgan de contractació i s'ha d'indicar a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i s'ha de detallar en els plecs, en els quals s'han de concretar les magnituds, els paràmetres o les ràtios i els llindars o rangs de valors que determinen l'admissió o l'exclusió dels licitadors o candidats. En absència d'aquests són aplicables els establerts reglamentàriament per al tipus de contractes corresponent, que tenen igualment caràcter supletori per als no concretats en els plecs.

En tot cas, la classificació de l'empresari en un determinat grup o subgrup es té per prova suficient de la seva solvència per als contractes l'objecte dels quals estigui inclòs o es correspongui amb l'àmbit d'activitats o treballs d'aquest grup o subgrup, i l'import anual mitjà dels quals sigui igual o inferior al corresponent a la seva categoria de classificació en el grup o subgrup. A aquest efecte, a l'anunci de licitació o a la invitació a participar en el procediment i en els plecs s'ha d'indicar el codi o codis del «Vocabulari comú dels contractes públics» (CPV) corresponents a l'objecte del contracte, els quals han de determinar el grup o subgrup de classificació, si n'hi ha, en què es considera inclòs el contracte.

Reglamentàriament es pot eximir l'exigència d'acreditació de la solvència econòmica i financera o de la solvència tècnica o professional per als contractes l'import dels quals no superi un determinat llindar.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional primera bis al text refós de la Llei de contractes del sector públic, amb la redacció següent:

«Disposició addicional primera bis. *Règim de contractació dels òrgans constitucionals de l'Estat i dels òrgans legislatius i de control autonòmics.*

Els òrgans competents del Congrés dels Diputats, del Senat, del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes, del Defensor del Poble, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble han d'ajustar la seva contractació a les normes que estableix aquesta Llei per a les administracions públiques.

Així mateix, els òrgans competents de les Corts Generals han d'establir, si s'escau, l'òrgan que hagi de conèixer, en el seu àmbit de contractació, el recurs especial que regula el capítol VI del títol I del llibre I d'aquesta Llei, respectant les condicions de qualificació, independència i inamobilitat previstes en el capítol esmentat.»

Set. Modificació de l'apartat f) de la disposició addicional setzena del Reial decret legislatiu 3/2011, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic:

«f) Tots els actes i manifestacions de voluntat dels òrgans administratius o de les empreses licitadores o contractistes que tinguin efectes jurídics i s'emetin al llarg del procediment de contractació han de ser autenticats mitjançant una signatura

electrònica avançada reconeguda d'acord amb la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica. Els mitjans electrònics, informàtics o telemàtics emprats han de poder garantir que la signatura s'ajusta a les disposicions d'aquesta norma.

No obstant això, les factures electròniques que s'emetin en els procediments de contractació s'han de regir en aquest punt pel que disposa la Llei 25/2013, d'impuls de la factura electrònica i creació del registre comptable de factures en el sector públic.»

Vuit. Es modifica la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei de contractes del sector públic, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarta. *Determinació dels casos en què és exigible la classificació de les empreses i dels requisits mínims de solvència.*

L'apartat 1 de l'article 65, en tot allò que delimita l'àmbit d'aplicació i d'exigibilitat de la classificació prèvia, entra en vigor d'acord amb el que s'estableixi en les normes reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei per les quals es defineixin els grups, subgrups i categories en què s'han de classificar els contractes d'obres i els contractes de serveis, i continua vigent, fins aleshores, el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 25 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques.

La nova redacció que fa la Llei d'impuls de la factura electrònica i creació del registre comptable de factures en el sector públic dels articles 75, 76, 77 i 78 del text refós de la Llei de contractes del sector públic i l'article 79. bis de l'esmentat text refós entren en vigor d'acord amb el que s'estableixi en les normes reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei per les quals es defineixin els requisits, criteris i mitjans d'acreditació que amb caràcter supletori s'estableixin per als diferents tipus de contractes.

No obstant això, no és exigible la classificació en els contractes d'obres el valor estimat dels quals sigui inferior a 500.000 euros ni en els contractes de serveis el valor estimat dels quals sigui inferior a 200.000 euros.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

U. Es modifica la lletra d) de la disposició derogatòria, que queda redactada de la manera següent:

«d) Les lletres a) a e), totes dues incloses, de l'apartat u de l'article 5, les lletres a) i b) de l'apartat dos i l'apartat tres del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.»

Dos. Es modifica la lletra g) de la disposició final tretzena, que queda redactada de la manera següent:

«g) El que preveu l'article 35, relatiu a l'import exigut per a la xifra mínima del capital social desemborsat i de recursos propis computables de les societats de garantia recíproca, entra en vigor al cap de 9 mesos de la publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei té caràcter bàsic i es dicta a l'empara dels articles 149.1.6a, 149.1.8a, 149.1.13a, 149.1.14a i 149.1.18a de la Constitució espanyola.

Disposició final sisena. *Desplegament reglamentari.*

Reglamentàriament, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha de determinar els requisits tècnics i funcionals tant del registre comptable de factures com del punt general d'entrada de factures electròniques, amb la finalitat de garantir la integritat, la seguretat i la interoperabilitat dels diferents sistemes.

Disposició final setena. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, en l'àmbit de les seves competències, a dictar les disposicions reglamentàries i adoptar mesures necessàries per al desplegament, l'aplicació i l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això:

- a) L'article 4, sobre obligacions de presentació de factura electrònica, entra en vigor el 15 de gener de 2015.
- b) L'article 9, sobre anotació en el registre comptable de factures, i la disposició final primera, per la qual es modifica l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, entren en vigor l'1 de gener de 2014.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY